

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6946/2022
29.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Маја Јандрић Виловски, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство за рад, запошљавање и социјална питања, Београд, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаном у пресуди Вишег суда у Сомбору Гж 1614/21 од 22.11.2021. године, у седници одржаној 29.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима парничног поступка, садржаног у ставу трећем изреке пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1614/21 од 22.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 741/20 од 31.03.2021. године ставом првим изреке, утврђено је да је тужбени захтев тужиоца ради исплате главнице дуга од 88.400,54 динара, повучен. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му исплати законску затезну камату од 8.385,16 динара, као и законску затезну камату на износ од 88.400,54 динара, почев од подношења тужбе 16.04.2020. године до исплате, 25.04.2020. године, као и да му накнади трошкове поступка са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка исплати 12.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Виши суд у Сомбору је пресудом Гж 1614/21 од 22.11.2021. године, ставом првим изреке, делимично усвојио жалбу тужиоца и преиначио првостепену пресуду, тако што је ставом другим изреке, обавезао тужену да тужиоцу исплати 3.477,90 динара, а ставом трећим изреке, одредио да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом четвртим изреке, у преосталом побијаном одбијајућем делу првостепена пресуда је потврђена, а жалба тужиоца одбијена. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова жалбеног поступка исплати 9.810,00 динара.

Против решења о трошковима поступка, које је садржано у ставу трећем изреке пресуде донете у другостепеном поступку, тужилац је благовремено изјавио ревизију, с позивом на одредбу члана 403. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 420., у вези са чланом 410. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 18/20), Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Закон о парничном поступку у члану 28. прописује да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Имајући у виду да се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, то ревизија тужиоца изјављена против ове врсте одлуке, која представља споредно тражење није дозвољена. Ревизија није дозвољена ни одредбом члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с обзиром да је право на ревизију у спору мале вредности искључено одредбом члана 479. став 6. ЗПП, па се не примењује општа одредба из члана 403. став 2. тачка 2. истог закона о дозвољености ревизије у случају преиначења првостепене одлуке и одлучивања о захтевима странака.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић